

Sygn. akt: I C 1465/18 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sylwia Staniszevska
Protokolant:	Starszy Sekretarz Sądowy Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2020 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa M. W.

przeciwko Powiatowi (...) - Zarząd Dróg Powiatowych w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Powiatu (...) - Zarządu Dróg Powiatowych w S. na rzecz powoda M. W. kwotę 1.553,25 zł (tysiąc pięćset pięćdziesiąt trzy zł 25/100 gr) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19.09.2017 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.207,81 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

III. zwrócić powodowi niewykorzystaną zaliczkę w kwocie 100 zł, poz. 500062359794, po uprawomocnieniu się orzeczenia,

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w Szczytnie kwotę 1.154,04 zł.

Sygn. akt I C 1465/18

UZASADNIENIE

Powód M. W. w pozwie przeciwko Powiatowi (...) – Zarządowi Dróg Powiatowych w S. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 1.553,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 26 marca 2017 roku doszło do uszkodzenia pojazdu marki B. o nr rej. (...) należącego do powoda. Szkoda w pojeździe powstała wskutek najechania na ubytek w nawierzchni jezdni na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości N., której zarządcą jest Zarząd Dróg Powiatowych w S.. Na miejsce zdarzenia wezwani zostali funkcjonariusze Policji, którzy sporządzili kartę zdarzenia drogowego, z której wynika, że przyczyną uszkodzenia pojazdu było najechanie na ubytek w jezdni. W celu ustalenia wartości napraw koniecznych do przeprowadzenia w pojeździe na skutek powyższego zdarzenia, powód zlecił niezależnemu rzeczoznawcy sporządzenie prywatnej opinii. Z opinii nr (...) wynika, że wartość napraw wynosi 4.077,67 zł brutto. Za sporządzenie opinii technicznej powód zapłacił kwotę 500 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także o zawiadomienie o toczącym się procesie (...) Towarzystwo (...) w W.. Według pozwanego bezsporne w niniejszej sprawie było to, że w dniu 26 marca 2017 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości N. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem stanowiącego własność powoda pojazdu, który to pojazd najechał na ubytek w nawierzchni oraz to, że zarządcą drogi na której doszło do tego zdarzenia był i jest obecnie pozwany. Ponadto, pozwanego łączyła w dniu zdarzenia umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dróg zawarta z (...) S.A. V. (...) potwierdzona polisą nr A- (...). Strona pozwana zakwestionowała natomiast okoliczności winy, istnienia związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem (zaniechaniem) organu a szkodą, a także wysokość szkody. Pracownicy pozwanego bowiem regularnie dokonywali kontroli drogi, zaś droga została oznakowana znakami ostrzegawczymi A-11 (nierówna droga) oraz B-33 (ograniczenie do 40 km/h) Od marca 2011 u pozwanego funkcjonuje Instrukcja przeprowadzania przeglądów róg, na podstawie której prowadzony jest dziennik objazdu dróg. Przeglądy okresowe dróg prowadzone są nie mniej niż raz w miesiącu. Pod poz. 12 dziennika została odnotowana kontrola drogi powiatowej nr (...) J. – P. (P.- B.) w dniu 13.03.2017 r. Stwierdzono uszkodzony słupek, który został naprawiony w dniu 17.03.2017 r. Pod poz. 15 dziennika odnotowano kontrolę drogi nr (...) J. P. w dniu 23.03.2017 r. Stwierdzono wyboje w nawierzchni bitumicznej, krzaki w rowach oraz na poboczu. W dniu 27.03.2017 r. (po zgłoszeniu zdarzenia) wykonano remont cząstkowy oraz wycięcia krzaków. Z powyższego wynika, że wszelkie usterki i nieprawidłowości były sprawnie i na bieżąco niwelowane. Nie sposób zatem przypisać odpowiedzialności pozwanemu za zaistniałe zdarzenie.

Ubezpieczyciel pozwanego (...) Towarzystwo (...) w W. pomimo prawidłowego zawiadomienia nie zgłosił swojego uczestnictwa w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 26 marca 2017 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości N. gm. P. powód poruszający się pojazdem marki B. o nr rej. (...), najechał na dziurę w jezdni. Powód poruszał się z prędkością nie większą niż 40 km/h. Na miejsce zdarzenia drogowego wezwano funkcjonariuszy Policji. Policjanci sporządzili kartę zdarzenia drogowego, w której zaznaczyli iż doszło do najechania na dziurę, wybój, garb, zaś przyczyną tego zajścia był stan jezdni. Wyrwa w nawierzchni miała wymiar około 20 x 50 cm.

Stan jezdni na której doszło do zdarzenia był niewłaściwy, występowały dziury, wyboje oraz poprzeczne garby. Droga oznakowana była znakami ostrzegawczymi A-11 (nierówna droga) oraz B-33 (ograniczenie prędkości do 40 km/h). W 2001 roku dokonano przebudowy drogi nr (...). Nawierzchnia została wykonana metodą podwójnego powierzchniowego utrwalania, która polega na dwukrotnym spryskaniu podłoża emulsją asfaltową i posypaniu tzw. grysem. Wytrzymałość takiej nawierzchni wynosi około 5 lat.

W pojeździe powoda uszkodzeniu uległy opona przednia lewa, opona tylna lewa oraz felga aluminiowa przednia lewa. Wysokość kosztów naprawy powyższego pojazdu przy użyciu nowych części oryginalnych w warsztacie niezależnym przy cenach ustalonych z marca 2017 roku przy stawce 110 zł za 1 rbg wynosi 3.429,07 zł netto (4.217,76 zł brutto).

(dowód: karta zdarzenia drogowego k. 8, opinia nr (...) k. 9-14, dokumentacja fotograficzna na płycie CD k. 15, 141, faktura (...) k. 16, przesłuchanie powoda na rozprawie w dn. 12.02.2019r. 00:30:54 - 00:40:40, zeznania świadka M. N. na rozprawie w dniu 12.02.2019r. 00:06:07 – 00:26:32, dokumentacja fotograficzna k. 76-78, opinia biegłego A. O. k. 96-123, opinia uzupełniająca k. 147-150, 171-173, zeznania świadka A. P. na rozprawie w dniu 10 września 2020r. k. 201-201v.)

Pozwany w zakresie odpowiedzialności cywilnej dróg był ubezpieczony w (...) S.A. Pismem z dnia 7 września 2017 roku powód dokonał zgłoszenia szkody i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.077,67 zł tytułem odszkodowania związanego z uszkodzeniem samochodu marki B. oraz kwoty 500 zł tytułem zwrotu kosztów opinii rzeczoznawcy majątkowego. W odpowiedzi Zakład (...) wskazał, iż na podstawie dotychczas dokonanych ustaleń oraz zgromadzonej dokumentacji odmawia wypłaty świadczenia.

(dowód: pismo z dn. 07.09.2017r. k. 17-19, pismo pozwanego z dnia 12.09.2017r. k.20, pismo ubezpieczyciela z dn. 21.09.2017r. k. 21, akta szkody nr (...) na płycie CD k. 42)

Od marca 2011 roku w Zarządzie Dróg Powiatowych w S. funkcjonuje Instrukcja przeprowadzania przeglądów dróg powiatowych, na podstawie której prowadzony jest Dziennik objazdu dróg. Kontroli drogi nr (...) na odcinku P. – J. dokonano w dniach 13 i 23 marca 2017 roku.

(dowód: instrukcja przeprowadzenia przeglądów dróg k. 36, dziennik objazdu dróg k. 37-39)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, fotografii, opinii zasadniczej i opinii uzupełniających do niej opracowanych przez biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy wypadków drogowych, techniki samochodowej, wyceny wartości pojazdów, kosztorysowania napraw samochodów, rekonstrukcji kolizji, wypadków i zdarzeń drogowych dr inż. mech. A. O., zeznania świadków i przesłuchanie powoda. Poza tym na stan faktyczny złożyły się także okoliczności niesporne między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Bezsporne w niniejszej sprawie było to, że w dniu 26 marca 2017 roku na drodze powiatowej nr (...) w miejscowości N. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem stanowiącego własność powoda pojazdu, który to pojazd najechał na ubytek w nawierzchni oraz to, że zarządcą drogi na której doszło do tego zdarzenia był i jest obecnie pozwany. Ponadto, pozwanego łączyła w dniu zdarzenia umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dróg zawarta z (...) S.A. V. (...) potwierdzona polisą nr A- (...). Strona pozwana zakwestionowała natomiast okoliczności winy, istnienia związku przyczynowego pomiędzy zachowaniem (zaniechaniem) organu a szkodą, a także wysokość szkody.

Świadczenie strony pozwanej, którego spełnienia powód dochodził w niniejszym postępowaniu, stanowiło żądanie naprawienia szkody spowodowanej nieprawidłowym wywiązywaniem się z obowiązku utrzymywania drogi publicznej w należyłym stanie przez jej zarządcę.

Wskazać należy, iż w przypadku szkód wyrządzonych przez organy państwowe lub jednostki samorządu terytorialnego poza sferą imperium, nie odpowiadają one na podstawie art. 417 k.c., lecz na ogólnych zasadach prawa cywilnego. Gwarantuje to równą dla wszystkich podmiotów ochronę prawną, zgodnie z ogólnymi zasadami prawa cywilnego oraz art. 64 ust. 2 Konstytucji RP. Wobec tego zakres odpowiedzialności strony pozwanej, jako zarządcy drogi powiatowej za skutki zdarzenia z dnia 26 marca 2017 r. należy oceniać na podstawie art. 416 k.c., zgodnie z którym osoba prawna jest obowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej z winy jej organu (zob. wyrok SN z 10.06.2005 r., sygn. II CK 719/04, LEX nr 180859).

Odpowiedzialność deliktową na podstawie art. 416 k.c. można przypisać jedynie wówczas, gdy zostaną spełnione następujące przesłanki, to jest: szkoda, wina, którą można przypisać sprawcy zdarzenia oraz wystąpienie normalnego związku przyczynowego pomiędzy takim działaniem bądź zaniechaniem.

Obowiązki zarządcy drogi określa ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U.2020.470 j.t.). W art. 20 wskazanej ustawy sprecyzowano, że do obowiązków tych należy m.in. utrzymanie nawierzchni drogi, chodników, drogowych obiektów inżynierskich, urządzeń zabezpieczających ruch i innych urządzeń związanych z drogą, z wyjątkiem części pasa drogowego, o których mowa w art. 20f pkt 2 (pkt 4), przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg i drogowych obiektów inżynierskich (pkt 10), wykonywanie robót interwencyjnych, robót utrzymaniowych i zabezpieczających (pkt 11) oraz przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników (pkt 12).

Aby przypisać pozwanemu zawinienie należało zatem zbadać, czy wykonał on ciężące na nim obowiązki z należytą starannością, której można od niego wymagać jako zarządcy drogi publicznej.

Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie wykazało, że stan nawierzchni drogi nr (...) w miejscowości N. był zły. Jak wynika z notatki informacyjnej Policji, zdarzenie polegało na najechaniu na dziurę, wybój, garb, przy czym nie nastąpiło z winy kierowcy pojazdu, ale z uwagi na stan jezdni. Dodatkowo powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentacji fotograficznej uszkodzonej jezdni dołączonej do akt sprawy. Na zły stan tego odcinka drogi wskazywał również świadek M. N. na rozprawie w dniu 12 lutego 2019 roku. Świadek zeznał, że stan nawierzchni nie jest wzorowy, dziury (nazywane przez świadka wybojami) powstają z dnia na dzień. Droga została przebudowana w 2001 roku, jednakże z uwagi na zastosowaną metodę modernizacji jej wytrzymałość wynosiła jedynie około 5 lat. Strona pozwana wbrew ciężącej na niej powinności procesowej nie podjęła inicjatywy dowodowej zmierzającej do wykazania, że Zarząd Dróg Powiatowych w S. zarządzający przedmiotową drogą powiatową wykonał ciężący na nim obowiązek w sposób należyty. Wprawdzie pozwany przedłożył do akt sprawy Instrukcję przeprowadzania przeglądów dróg powiatowych stosowaną w tejże jednostce oraz Dziennik objazdu dróg z marca 2017 roku, jednakże z dokumentów wynika jedynie, iż w dniach 13 oraz 23 marca 2017 roku świadek M. N. dokonał objazdu drogi nr (...) na odcinku J. – P.. Nie wiadomo jednak czy stwierdzono wówczas jakiegokolwiek usterki, braki i uszkodzenia, ich lokalizacje, a także czy w związku z ich ewentualnym stwierdzeniem wydano zalecenia pokontrolne i określono termin ich realizacji. Przedłożony na tę okoliczność dziennik objazdu dróg jest częściowo nieczytelny, a ponadto nie można z niego w żaden sposób wywnioskować, iż wskazane w nim prace wykonano na drodze, na której doszło do zdarzenia z udziałem powoda. Nadto jak wynika z zeznań ww. świadka praktyką jest pozostawianie niektórych dziur, aby te się powiększyły, albowiem masa którą używa się do wypełniania wyrw, nie nadaje się do płytszych ubytków.

Zdaniem Sądu nie sposób jest przypisać winy za powstanie szkody kierującemu pojazdem powodowi, m.in. z tego względu, iż zapis notatki urzędowej patrolu Policji, który jako przyczynę zdarzenia drogowego wskazał stan jezdni, nie wskazując, by kierujący pojazdem naruszył jakiegokolwiek zasady ruchu drogowego, która to okoliczność nie była również podnoszona przez samą stronę pozwaną.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wystąpiły wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej względem powoda, a tym samym strona pozwana, ponosi odpowiedzialność za szkodę powstałą w pojeździe powoda w następstwie zdarzenia z dnia 26 marca 2017 roku.

Poza wskazanymi wyżej okolicznościami pozwany kwestionował również zakres i wysokość powstałej szkody. W związku z tym Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej na okoliczność ustalenia uszkodzeń powstałych w pojeździe powoda, wartości napraw koniecznych do przeprowadzenia w celu przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody oraz czy do uszkodzeń powstałych w pojeździe powoda mogło dojść w okolicznościach przez niego wskazanych. Biegły A. O. na ostatnie z zadanych pytań odpowiedział twierdząco. Odnosząc się do zakresu uszkodzeń pojazdu powoda biegły podał, iż na podstawie przedłożonego materiału dowodowego oraz z uwagi na informacje o utylizacji opon przez powoda, nie jest w stanie potwierdzić zakresu wszystkich uszkodzeń zgodnie z kwalifikacją przedstawioną przez rzeczoznawcę A. P.. Ocenę wiarygodności kwalifikacji przyjętej przez rzeczoznawcę A. P. biegły pozostawił Sądowi. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do odmówienia prawdziwości twierdzeń tegoż rzeczoznawcy zawartych w opinii prywatnej z dnia 14 kwietnia 2017 roku. Rzeczona opinia została wydana po oględzinach pojazdu w dniu 27 marca 2017 roku oraz wykonaniu stosownej dokumentacji fotograficznej. Zarówno w treści ekspertyzy, jak i podczas przesłuchania w charakterze świadka A. P., wskazał, iż „opona przednia lewa była uszkodzona, miała guz i była delikatnie nacięta, a felga była mocno otarta na rancie (...) tylna felga miała silne otarcie na rancie oraz lekkie nacięcie opony”. Wobec powyższego Sąd przyjął zakres uszkodzeń pojazdu powoda zgodnie z opinią prywatną sporządzoną przez ww. rzeczoznawcę, zaś wysokość kosztów naprawy przy użyciu nowych części oryginalnych w niezależnym warsztacie przy cenach z marca 2017 roku przy stawce 110 zł za 1 rbg – zgodnie z opinią biegłego A. O. – na kwotę 3.429,07 zł netto, 4.217,76 zł brutto. Mając na uwadze, iż dochodzona kwota mieści się w kosztorysie wykonanym przez biegłego Sąd w całości uwzględnił roszczenie w wysokości 1.100 zł tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe powoda wskutek zdarzenia z dnia 26 marca 2017 roku.

Ponadto powód dochodził od pozwanego kwoty 453,25 zł tytułem zwrotu kosztów przez niego poniesionych za sporządzenie prywatnej opinii technicznej. W ocenie Sądu żądanie powoda w tym zakresie należało uwzględnić, albowiem opracowanie opinii było konieczne dla celów procesowych i urealnienia wartości szkody dochodzonej pozwem. Koszt wykonanej ekspertyzy pozostaje zatem w bezpośrednim związku przyczynowo skutkowym ze zdarzeniem z dnia 26 marca 2017 roku.

Zgodnie z treścią art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. W przedmiotowej sprawie pozwany został wezwany do spełnienia świadczenia w dniu 11 września 2017 roku w terminie 7 dni, zatem roszczenie w zakresie odsetek ustawowych od dnia 19 września 2017 roku było uzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. zasądzając od strony pozwanej, jako przegrywającej sprawę w całości na rzecz powoda poniesione przez niego celowe koszty postępowania, na które złożyła się opłata stosunkowa od pozwu w kwocie 78 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 1.000 zł, koszty wysłania korespondencji w kwocie 51 zł, koszty dojazdu na rozprawę pełnomocnika powoda w kwocie 161,81 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej w kwocie 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dz. U. z 2018r., poz. 265 t.j.).

W punkcie III nakazano zwrócić powodowi niewykorzystaną zaliczkę w kwocie 100 zł na podstawie art. 84 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2020.755 j.t.). Ponadto w sprawie pozostały nie uiszczone wydatki sądowe związane z wynagrodzeniem biegłego w wysokości 1.154,04 złotych wydatkowane tymczasowo ze środków Sądu Rejonowego w Szczytnie. Sąd nakazał pokrycie tych wydatków stronie pozwanej jako przegrywającej proces w całości, o czym orzeczono w pkt IV wyroku.